ஊழிய நடத்துவத்துவம்

கிறிஸ்து தம்முடைய சபையை வழிநடத்துகின்றவரிடம் “ஊழிய நடத்துவத்துவம்” என்ற நடத்துவத்துவத்தின் வகை இருக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறார். இது மத்தேயு 20:25-28ல் இயேசு தம்முடைய அப்போஸ்தலர்களை அழைத்து பின்வருமாறு கூறுகையில் உறுதிப்படுத்தப் படுகின்றது:

> புறஜாதியாருடைய அதிகாரிகள் அவர்களை இறுமாப்பாய் ஆளுகிறார்கள் என்றும், பெரியவர்கள் அவர்கள்மேல் கடினமாய் அதிகாரஞ் செலுத்துகிறார்கள் என்றும், நீங்கள் அறிந்திருக்கிறீர்கள். உங்களுக்குள்ளே அப்படி இருக்கலாகாது; உங்களில் எவனாகிலும் பெரியவனாயிருக்க விரும்பினால், அவன் உங்களுக்குப் பணிவிடைக்காரனாயிருக்கக்கடவன். உங்களில் எவனாகிலும் முதன்மையானவனாயிருக்க விரும்பினால், அவன் உங்களுக்கு ஊழியக்காரனாயிருக்கக் கடவன். அப்படியே, மனுஷகுமாரனும் ஊழியங்கொள்ளும்படி வராமல், ஊழியஞ்செய்யவும், அநேகரை மீட்கும்பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்கவும் வந்தார்.

நாம், “ஊழிய நடத்துவத்துவத்தை” ஆய்வு செய்வோம்.

“ஊழியர்” மற்றும் “நடத்துனர்” என்ற இரு சொற்றொடர்களும் எதிர்த்துருவங்களாய் இருப்பதாகக் காணப்படுகின்றது. *சபை நடத்துனர் ஒருவர் ஊழியராய் இருப்பதோ அல்லது சபை நடத்துனர் ஊழியத்தினால் சபையை வழிநடத்தி முன் செல்லுவதோ, சாத்தியமானதாக உள்ளதா?* அன்றாட வாழ்விலிருந்து (பெறப்பட்ட) பின்வரும் உதாரணங்களை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள்:

பிள்ளைகளுக்குப் பணிபுரிவதினாலேயே பெற்றோர்கள் வழிநடத்தி முன் செல்லுகின்றனர். ஒரு அன்பான இல்லத்தில் புதிதாய்ப் பிறந்த ஒரு மகளைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். அந்தக் குழந்தை தோன்றும் பொழுது, அந்தத் தம்பதிக்கு ஒவ்வொன்றும் மாற்றமடைகின்றது. அவர்களின் கால அட்டவணைகள் மாறுபடுகின்றன; அவர்கள் புதிய முன்னுரிமைகளையும், புதிய ஆர்வங்களையும், தங்கள் பணத்தைச் செலவழிக்கப் புதிய வழிமுறைகளையும் கொள்கின்றனர். அந்தக் குழந்தை அழுகின்ற பொழுது, தாயும் தகப்பனும் கவனிக்க நிற்பதோடு மட்டுமின்றி, ஏதேனும் தவறு நேர்ந்ததா என்று காண விரைந்தோடுகின்றனர். புதிய மகளால் மிகவும் வரையறுக்கப்பட்ட வழிமுறையில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட மிகச் சிறிய தேவையும் கூட அவளது பெற்றோர்களால் பூர்த்தி செய்யப் படுகின்றது. அந்த இல்லத்தின் பொறுப்பாளர் யார்? தாயும் தகப்பனும் பொறுப்பாளர்கள் என்பது தெளிவு. ஒரு கிறிஸ்தவ இல்லத்தில்,

பிள்ளையானது தனது பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படியும்படி போதிக்கப்படும். இன்னொரு பதிலும் கூடச் சாத்தியமானதாக உள்ளது: ஒரு வகையில், குழந்தையே பொறுப்பாளராக உள்ளது. பெற்றோரின் உலகமானது அக்குழந்தையையே சுற்றிச் சுழலுகின்றது. அது பள்ளிச் சுற்றுலாக்கள், பாடல் பயிற்சி வகுப்புகள், தேசிய மாணவர் படை, பெற்றோர் ஆசிரியர் கழகம், ஞாயிறு வேதாகமப் பள்ளி, விடுமுறை வேதாகமப் பள்ளி, வேதாகம முகாம் ஆகியவற்றின் மூலமாக அது போலவே செய்யத் தொடர்ந்து, அவள் கல்லூரிக்குச் செல்லுமளவுக்கு தியாகங்கள் (பெற்றோரால்) செய்யப்படும். பெற்றோர்கள் பிள்ளையை வழிநடத்துகின்றனர், ஆனால் அவர்கள் பிள்ளைக்கு ஊழியம் செய்வதினால் வழிநடத்துகின்றனர்.

கணவர்கள் தங்கள் மனைவியருக்கு ஊழியம் செய்வதினால் அவர்களை வழிநடத்துகின்றனர். ஒரு கிறிஸ்தவக் குடும்பத்தில் கணவரே "பொறுப்பாளாராக" இருக்கின்றார். குறைந்தபட்சம், கணவர் என்பவர், மனைவிக்குத் தலையாக இருக்கிறார், மற்றும் மனைவி தனது கணவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து இருக்கிறார் (எபே. 5:22-24). ஒரு நல்ல கிறிஸ்தவக் கணவருக்கு, நடத்துவத்துவத்தில் அடங்கியுள்ளவை யாவை? அவர் தனது சொந்த பயனுக்கென்று கால அட்டவணைகளை ஒருங்கமைத்து, முடிவுகளை எடுத்து மற்றும் இல்லத்தை நடத்துகின்றாரா? அவர் தம்மைக் குறித்து மட்டுமே அக்கறையாய் இருக்கின்றாரா? மனைவிக்கு அவர் தலையா யிருக்கிறார் என்று கூறுகின்ற அதே வசனமே, கிறிஸ்து சபையின்மீது அன்புகூருவது போல, ஒருவர் தம் உடலின் மீது அன்புகூருவது போல, ஒருவர் தம் மீதே அன்புகூருவது போல அவர் தம் மனைவியின்மீது அன்புகூர வேண்டும் என்றும் கூறுகின்றது (எபே. 5:25, 28, 33). அது, அவர் இல்லத்தை வழிநடத்துகையில் அவளுடைய விருப்பங்கள் மற்றும் தேவைகளை குறைந்தபட்சம் தம் சொந்த விருப்பம் மற்றும் தேவை ஆகியவை போல முக்கியமானதாகக் கருதுவார் என்று அர்த்தப்படுகின்றது; சொல்லப் போனால், கிறிஸ்துவின் முன்னுதாரணமானது, அவர் தம் சொந்த நன்மைக்கு முன்னதாக அவளுடைய நன்மைக்கு இடங்கொடுக்க வேண்டும் என்று ஆலோசனை அளிக்கின்றது. கிறிஸ்தவக் கணவர் என்பவர், எந்த ஒரு முடிவும் தன் மனைவியை எவ்வாறு பாதிக்கும் என்று ஆலோசிக்காமல் மேற்கொள்ள மாட்டார். அவர் தமது மனைவியை எவ்வாறு வழிநடத்து கின்றார்? அவர் ஊழியம் செய்வதினாலேயே வழிநடத்துகின்றார்.

நல்ல வியாபாரிகள் தங்கள் பணியாளர்களுக்கு ஊழியம் செய்வதினா லேயே வழிநடத்துகின்றனர். பணியிடத்தில் முதலாளி தனது தொழிலாளர் களிடம், "உங்களுக்கு மிகச் சிறந்ததைச் செய்யவே நான் விரும்புகின்றேன்" என்று தெரிவிப்பதினாலே அவர்களிடமிருந்து மிகச் சிறந்த பணியைப் பெற முடியும். சொல்லப் போனால், தலைவர்கள் ஊழியம் செய்தால், முரண் பாடு போலத் தோன்றும் மெய்யுரையாக அவர்கள், தாங்கள் ஊழியம் செய்தவர்கள் தங்களுக்கு ஊழியம் செய்யத் தயாராயிருப்பதையும் மற்றும் தங்களின் தலைமைத்துவத்தைப் பின்பற்றத் தயாராயிருப்பதையும் காண்பார்கள்.

இயேசு "ஊழிய நடத்துவத்துவத்தை" எதிர்பார்க்கின்றாரா?

நடத்துவத்துவம் பற்றி இயேசு போதித்தது என்ன? குறைந்தபட்சம் மூன்று சந்தர்ப்பங்களில் இயேசுவின் சீஷர்கள் தங்களுக்குள், இராஜ்யத்தில் யார் பெரியவராயிருப்பார் என்று விவாதித்துக் கொண்டிருந்த பொழுது இயேசுவின் பதில்செயல்களினால் இதற்குப் பதில் ஆலோசனையாய்த் தரப்படுகின்றது. கேள்வியானது எதிர்பார்க்கப்பட வேண்டியதாய் உள்ளது. பன்னிருவரும், தாங்கள் நடத்துவத்துவத்திற்கென்று பயிற்றுவிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்ததை அறிந்தனர், மற்றும் தங்களுக்குள் யார் பெரியவராய் இருப்பார் என்று பிரமிப்பது அவர்களுக்கு இயல்பானதாகவே இருந்தது.

மத்தேயு 18:1-4

முதலாவது சந்தர்ப்பமானது மத்தேயு 18:1-4ல் பதிவு செய்யப் பட்டுள்ளது (இ.வ. மாற். 9:33-37; லூக். 9:46-48). "அவ்வேளையில் சீஷர்கள் வந்து: பரலோக ராஜ்யத்தில் எவன் பெரியவனாயிருப்பான் என்று கேட்டார்கள்" (வ. 1). அவர்களுக்கு முன்பாக ஒரு பிள்ளையை நிறுத்தியதன் மூலம் இயேசு பதில் அளித்தார். அவர், "நீங்கள் மனந்திரும்பிப் பிள்ளை களைப்போல் ஆகாவிட்டால், பரலோக ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க மாட்டீர்கள்" (வ. 2, 3) என்று உரைத்தார். பின்பு அவர், "ஆகையால், இந்தப் பிள்ளையைப் போலத் தன்னைத் தாழ்த்துகிறவன் எவனோ, அவனே பரலோக ராஜ்யத்தில் பெரியவனாயிருப்பான்'' என்று கூறினார். பெரியவர்களாயிருக்க வேண்டும் என்ற சீஷர்களின் விருப்பத்தை இயேசு கடிந்து கொள்ளவில்லை, மாறாக, உண்மையிலேயே பெரியவர்களாய் இருப்பதற்கான இன்னொரு வழியை அவர்களுக்கு அவர் காண்பித்தார்: அது தாழ்மையின் வழியாகும். பரலோக இராஜ்யத்தில் அவர்கள் உண்மை யிலேயே பெரியவர்களாய் இருக்க விரும்பினால், அவர்கள் தாழ்மை யுள்ளவர்களாய் இருப்பது அவசியம்.

தாழ்மை என்பது தாழ்மையான பணிப்பொறுப்பை/தன்மையை (ஒரு சிறுபிள்ளையின் தன்மை போன்றதை) ஏற்றுக் கொள்ளும் விருப்பத்தைக் கேட்டுக் கொள்கின்றது, மற்றும் பிலிப்பு 2:3-8ல் இயேசுவின் முன்னு தாரணத்தைப் பயன்படுத்துகையில், தாழ்மை என்பது மற்றவர்களைத் தன்னை விட உயர்வாகக் கருதுவதிலும், ஒரு அடிமை அல்லது ஊழியனாகச் செயல்படுவதற்காக மற்றும் கீழ்ப்படிதலுடன் இருப்பதற்காகத் தனது தனிச் சிறப்புரிமைகளை விட்டு விடுதலையும் உள்ளடக்குகின்றது.

மத்தேயு 20:20-28

இரண்டாவது சந்தர்ப்பமானது மத்தேயு 20:20-28ல் காணப்படுகின்றது (இ.வ. மாற்கு 10:35-45). நிகழ்ச்சிகளின் வரிசைத் தொடரைக் கவனியுங்கள். யாக்கோபு மற்றும் யோவான் ஆகியோரின் தாய், தனது மகன்களுக்கு முன்னுரிமையான நடத்துதல்களைக் கேட்டாள் (வ. 20, 21). அப்படிப்

பட்ட சிலாக்கியங்களைக் கொடுத்தல் என்பது தம்முடைய பணியல்ல என்று இயேசு பதில் அளித்தார் (வ. 22, 23). மற்ற அப்போஸ்தலர்கள் இவ்விரண்டு சதோதரர்களின்மீது எரிச்சல் கொண்டார்கள் (வ. 24). பிறகு இயேசுவின் பலத்த வார்த்தைகள் வந்தன: "உங்களுக்குள்ளே அப்படியிருக் கலாகாது ..." (வ. 25-28).

இயேசுவின் வார்த்தைகள் யாக்கோபுக்கும் யோவானுக்கும் மட்டும் கூறப்படவில்லை; அவைகள் எல்லா அப்போஸ்தலர்களுக்கும் கூறப் பட்டவையாய் நோக்கம் கொண்டிருந்தன. பத்து அப்போஸ்தலர்களும் ஊழியம் செய்வது பற்றிய விஷயத்தில் மட்டுமே அக்கறை கொண்டிருப் பார்களென்றால், யாக்கோபும் யோவானும் இயேசுவில் வலது புறம் மற்றும் இடது புறத்தில் அமரச் செய்யப்படுகின்றனரா இல்லையா என்பது பற்றி ஏன் பொருட்படுத்த வேண்டும்? நம்மால் எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு நன்மை செய்வதில் மட்டுமே தாம் ஆர்வமுள்ளவர்களாயிருந்தால், யார் பொறுப்பாளராய் உள்ளார் அல்லது யார் புகழ்ச்சியைப் பெறுகின்றனர் என்பது நமக்குள் என்ன வேறுபாட்டை ஏற்படுத்தி விடப் போகின்றது? அப்போஸ்தலர்கள் தங்களின் கோபத்தினால், யாக்கோபும் யோவானும் செய்தது போலவே தங்களுக்குக் கனமளிக்கும் பதவிகளை விரும்பினர் என்பதைச் செயல்விளக்கப்படுத்தினர்.

மத்தேயு 20:25-28ல் இயேசு தம்முடைய பதிலின் மூலம் போதித்த பாடங்கள் யாவை?

(1) பரலோக இராஜ்யம் என்பது இந்த உலகத்தின் இராஜ்யங் களிலிருந்து மாறுபட்டதாக உள்ளது. உலகத்தில், மக்கள் பதவிக்காகப் போராடுகின்றனர், உச்சியை நோக்கிய அவர்களின் வழியை பற்றிப் பிடித்துக் கொள்கின்றனர், மதிப்பு மற்றும் மகிமையை நாடுகின்றனர், மற்றும் அவர்களின் சாதனைகள் கண்டு கொள்ளப்படாமல் விடப்படும் பொழுது மனம் புண்படுகின்றனர். இதற்கு நேரெதிரான வகையில், தேவனு டைய இராஜ்யத்தில், "உங்களுக்குள்ளே அப்படியிருக்கலாகாது!" இந்த செய்தி மட்டும் கூட நமது சிந்தனைகளையும் இருதயங்களையும் ஊடுருவுமென்றால், நடத்துவத்துவம் பற்றிய நமது பெரும்பான்மையான பிரச்சனைகள் மறைந்து விடும்!

(2) தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் பெரியவர்களாய் இருப்பதற்கான வழி என்பது ஊழியத்தின் வழியாகவே உள்ளது. பெரியவர்களாயிருக்க வேண்டும் என்ற விருப்பமானது கடிந்து கொள்ளப்படுவதில்லை; அது திசை திருப்பி விடப்பட மட்டுமே செய்யப்படுகின்றது. நீங்கள் பெரியவர்களாகக் கூடுவது எப்படி? நீங்கள் எவ்வளவு அதிகமான பேருக்கு ஊழியம் செய்ய முடியும் என்று பாருங்கள், நீங்கள் எவ்வளவு அதிகமாய் ஊழியம் செய்ய முடியும் என்று பாருங்கள், நீங்கள் எவ்வளவு நன்றாக ஊழியம் செய்ய முடியும் என்று பாருங்கள்! ஒரு அடிமையாகுங்கள்!

(3) இயேசுவின் முன்னுதாரணமானது அவருடைய மக்களின் வாழ்வில் வழிகாட்ட வேண்டும். அவர், "ஊழியங் கொள்ளும்படி வராமல், ஊழியஞ் செய்யவும், அநேகரை மீட்கும் பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்கவும் வந்தார்" (மத். 20:28; மாற். 10:45). நாம் "நமக்கே பிரியமாய்

நடவாமல் ... பிறருக்குப் பிரியமாய் நடக்க வேண்டும். கிறிஸ்துவும் தமக்கே பிரியமாய் நடவாமல் ...” (ரோமர் 15:1-3) என்று கூறுவதின் மூலம் பவுலின் (இந்த) வார்த்தைகள் இயேசுவின் ஊழிய வாழ்வை நாம் புரிந்து கொள்ள உதவுகின்றன. மேலும் பவுல், “அவர் ஐசுவரியமுள்ளவராயிருந்தும், நீங்கள் அவருடைய தரித்திரத்தினாலே ஐசுவரியவான்களாகும்படிக்கு, உங்கள் நிமித்தம் தரித்திரரானாரே” (2 கொரி. 8:9) என்றும் “கிறிஸ்துவும் சபையிலே அன்புகூர்ந்து ... தம்மைத் தாமே அதற்காக ஒப்புக் கொடுத்தார்” (எபே. 5:25, 27) என்றும் கூறினார். இவ்விதமாக கிறிஸ்து, ஊழிய நடத்துவத்து வத்திற்கு மாபெரும் முன்னுதாரணம் ஒன்றை அமைத்தார். கர்த்தருடைய சபையில் வழிநடத்திச் செல்கின்றவர், (தமக்கு) ஊழியம் செய்யப்படும் வழிகளை நாடுவதற்கு மாறாக, (தாம்) ஊழியம் செய்யும் வழிகளை நாட வேண்டும். அவர் தம்மைத்தாமே அல்ல, மற்றவர்களைப் பிரியப் படுத்துவதை நாடுவதினாலேயே கிறிஸ்துவைப்போல் அதிகமாக வளர முடியும்; அவர் தமது சொந்த செலவில் மற்றவர்களை வளப்படுத்தப் பிரியமுள்ளவராக இருக்க வேண்டும்; மற்றும், பிறருக்காக மரிக்குமளவு கூட அவர்களை அன்புசெய்வதினாலும் அவர் அதிகமாய் வளர முடியும்.

யோவான் 13:1-17; லூக்கா 22:24-30

மூன்றாவது சந்தர்ப்பமானது இயேசு காட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட இரவில் வந்தது. கடைசி இராப்போஜனப் பந்தியிலிருந்து இயேசு எழுந்து, ஒரு மேல்துண்டை உடுத்திக் கொண்டு, தமது சீஷர்களின் பாதங்களைக் கழுவியது எப்படி என்று யோவான் கூறினார் (யோவா. 13:1-17). ஏன்? இயேசுவின் செயல்களுக்கான ஒரு சந்தர்ப்பப் பொருளை லூக்கா 22:24-27 அளிக்கின்றது:

> அன்றியும் தங்களில் எவன் பெரியவனாயிருப்பான் என்று அவர்களுக்குள்ளே வாக்குவாதம் உண்டாயிற்று. அவர் அவர்களை நோக்கி: புறஜாதியாரின் இராஜாக்கள் அவர்களை ஆளுகிறார்கள்; அவர்கள்மேல் அதிகாரம் செலுத்துகிறவர்களும் உபகாரிகள் என்னப்படுகிறார்கள். உங்களுக்குள்ளே அப்படியிருக்கக் கூடாது; உங்களில் பெரியவன் சிறியவனைப்போலவும், தலைவன் பணி விடைக்காரனைப்போலவும் இருக்கக்கடவன். பந்தியிருக்கிறவனோ, பணிவிடை செய்கிறவனோ, எவன் பெரியவன்? பந்தியிருக்கிறவன் அல்லவா? அப்படியிருந்தும், நான் உங்கள் நடுவிலே பணிவிடைக் காரனைப்போல் இருக்கிறேன்.

இயேசு அவர்களின் பாதங்களைக் கழுவிய பொழுது, அவர்கள் மத்தியில் “பணிவிடை செய்கிறவரை”ப் போல அவர் இருந்தார்.

இயேசு காட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட இரவில் கூட, அவரது மரணத் திற்குச் சற்று முன்பாக, சீஷர்கள் (தங்களில் யார் பெரியவராயிருப்பார் என்ற) கேள்வியைப் - இதைப் பற்றி இயேசு முன்பே அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தியிருந்தார் என்ற உண்மையைக் கூடப் பொருட்படுத்தாமல் - பற்றி விவாதித்துக் கொண்டிருந்தனர்! அவர்கள் ஒருக்காலும் கற்றுக்

கொள்பவர்களாய்க் காணப்படவில்லை! லூக்காவின் கூற்றுப்படி, இயேசு அவர்களுக்கு இதற்கு முன்பு கொடுத்திருந்தது போன்ற அதே பதிலையே இப்போதும் அவர்களுக்குக் கொடுத்தார். இருப்பினும், யோவானின் கூற்றுப்படி, இயேசு இன்னும் அதிகமான பதிலையே கொடுத்தார். அவர்களுடைய பாதங்களைக் கழுவிய பிறகு அவர் பின்வருமாறு கூறினார்:

> நான் உங்களுக்குச் செய்ததுபோல நீங்களும் செய்யும்படி உங்களுக்கு மாதிரியைக் காண்பித்தேன். மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், ஊழியக்காரன் தன் எஜமானிலும் பெரியவனல்ல. அனுப்பப்பட்டவன் தன்னை அனுப்பினவரிலும் பெரியவனல்ல. நீங்கள் இவைகளை அறிந்திருக்கிறபடியினால், இவைகளைச் செய்வீர்களானால், பாக்கியவான்களாயிருப்பீர்கள் (யோவா. 13:15-17).

இராஜ்யத்தில் "பெரியவர்" என்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டவராய் இருப்பது பற்றிக் கவலைப்படுவதற்கு மாறாக, அவர்கள் தாழ்மையான பணி விடைக்காரனின் வேலையைச் செய்ய, கற்பனை செய்யக் கூடிய மிகவும் அழுக்கான பணியைச் செய்ய தங்களைத் தாழ்த்த விருப்பமுள்ளவர்களாய் இருக்க வேண்டும், இதை அவர்கள் அப்பணியைப் பற்றிப் புரிந்து கொள்ளாத அல்லது அக்கறை செலுத்தாத அல்லது அவற்றை எதிர்க்கக் கூடிய மக்களின் சார்பாகவும் செய்ய வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு அவர் காண்பித்தார்.

இயேசுவின் சீஷர்கள் தங்களுக்குள் யார் பெரியவராயிருப்பார் என்ற கேள்வியைப் பற்றி விவாதித்துக் கொண்டிருக்கையில் அவர்களை அவர் (இயேசு) பிடித்த இந்த மூன்று சந்தர்ப்பங்களில், அவர்கள் ஊழிய நடத்துனர்களாய் இருக்க வேண்டும் என்பதை அவர் சுட்டிக் காண்பித்தார். இயேசுவின் அதிகாரத்துடன் கூடிய ஏவுதலினால் பேச முடிபவர்கள், ஊழிய நடத்துனர்களாய் இருக்க வேண்டியதாயிருந்தது என்றால், அவர் இன்றைய நாட்களில் சபை நடத்துனர்களிடம் அதே விஷயத்தை எதிர் பார்ப்பதில்லையா?

"ஊழிய நடத்துவத்துவம்" எதிர்பார்ப்பதென்ன?

ஆகையால், சபை நடத்துனர்கள் "ஊழிய நடத்துனர்களாய்" இருக்க வேண்டியுள்ளது, இது எதனை அர்த்தப்படுத்துகின்றது? ஊழிய நடத்துனர்களிடம் எதிர்பார்க்கப்படுவது என்ன?[1]

தங்களை ஊழியர்களாய்க் காணுதல்

முதலாவது, ஊழிய நடத்துவத்துவமானது, சபை ஒன்றின் நடத்துனர்கள் தங்களை அந்த சபையின் ஊழியர்களாய்க் காண வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, மூப்பர்கள் தங்களையே, கனத்துக்குரிய பதவி ஒன்றை அடைந்திருப்பவர்களாகக் காணும்படி சாய்ந்து போகலாம்; தங்களுக்கு உறுப்பினர்கள் ஊழியம் செய்ய வேண்டும் என்று

அவர்கள் முடிவு செய்யலாம். (ஆனால்) அவர்கள் ஊழிய நடத்துனர்களாய் இருந்தால், தங்களுக்கு ஊழியம் செய்யப் படும்படியோ அல்லது தங்கள் பணி நிலைக்கு மதிப்பு அல்லது புகழ்ச்சியைப் பெறும்படியே அவர்கள் எதிர்பார்க்க மாட்டார்கள். அதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் தங்களை சபையினுள் இருப்பவர்களாகக் காண்பார்கள். உறுப்பினர்கள் ஊழியத்தில் மேன்மையடையும்படி அதை அவர்கள் (மூப்பர்கள்) ஊழியம் செய்து அதை ஆதரிப்பவர்களாக இருப்பார்கள். (எபே. 4:11, 12ஐக் காணவும்.) அவர்கள் தங்கள் பதவியை ஒரு வாய்ப்பாகக் காண்பார்கள், அதை மற்றவர்களை இயக்கவோ அல்லது கட்டளை கொடுக்கவோ அல்ல, ஆனால் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரும் ஆவிக்குரிய வகையில் "முழுமையான வராக அல்லது முழுமையானவளாக" ஆவதற்குரிய வகையிலும், பரலோகம் செல்லக்கூடிய வகையிலும் உதவுவார்கள். ''உங்களுக்கான எனது கட்டளைகள் இதோ'' என்பதாக அல்ல ஆனால், ''உங்களுக்கு நான் எவ்வாறு உதவக்கூடும்?'' என்பதே மக்களிடத்தில் அவர்களின் அணுகு முறையாய் இருக்கும்.

குழுவுடன் (தன்னை) அடையாளப் படுத்திக் கொள்ளுதல்

இரண்டாவது, உண்மையான ஊழிய நடத்துனர்கள் தாங்கள் வழிநடத்தும் குழுவிலிருந்து தங்களை "நான்/அவர்கள்" என்ற எண்ணப் போக்குடன் தனிமைப்படுத்திக் கொள்வதில்லை: "நான் நல்லவனாய் இருக்கின்றேன்; அவர்கள் மோசமானவர்களாய் இருக்கின்றனர்; நான் ஒப்புக் கொடுத்தவனாயிருக்கிறேன்; அவர்கள் வெதுவெதுப்பானவர்களாய் இருக்கின்றனர்; நான் வேதாகமத்தை அறிந்துள்ளேன்; அவர்கள் அறியா தவர்களாய் இருக்கின்றனர்." மாறாக, அவர்கள் தங்களை குழுவின் ஒரு பாகமாய்க் காண்கின்றனர். "நீங்கள் செய்ய வேண்டியதைச் செய்யா திருக்கிறீர்கள்" என்று கூறுவதற்கல்ல ஆனால் "நாம் செய்ய வேண்டியதைச் செய்யாதிருக்கின்றோம்'' என்று கூறுவதற்கே அவர்கள் சாய்கின்றனர். யூதர்கள் கானானியரின் புதல்விகளைத் திருமணம் செய்து, அந்நாட்டின் மக்களிடமிருந்து தாங்கள் பிரிந்து வாழ வேண்டும் என்ற தேவனுடைய கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியாமல் போனதை எஸ்றா கண்டறிந்த போது, இது பற்றிய நல்லதொரு முன்னுதாரணத்தை அவர் (எஸ்றா) அமைத்தார். எஸ்றாவின் பதில்செயல் பின்வருமாறு:

> இந்த வர்த்தமானத்தை நான் கேட்ட பொழுது, என் வஸ்திரத்தையும் என் சால்வையையும் நான் கிழித்து, என் தலையிலும் என் தாடி யிலுமுள்ள மயிரைப் பிடுங்கித் திகைத்தவனாய் உட்கார்ந்திருந்தேன்...
>
> அந்திப்பலி நேரத்திலே நான் துக்கத்தோடே எழுந்து, கிழித்துக் கொண்ட வஸ்திரத்தோடும், சால்வையோடும் முழங்காற்படியிட்டு, என் கைகளை என் தேவனாகிய கர்த்தருக்கு நேராக விரித்து: என் தேவனே, நான் என் முகத்தை என் தேவனாகிய உமக்கு முன்பாக ஏறெடுக்க வெட்கிக் கலங்குகிறேன்; எங்கள் அக்கிரமங்கள் எங்கள் தலைக்கு மேலாகப் பெருகிற்று, எங்கள் குற்றம் வானபரியந்தம் வளர்ந்துபோயிற்று. எங்கள் பிதாக்களின் நாட்கள்முதல் இந்நாள்

மட்டும் நாங்கள் பெரிய குற்றத்துக்கு உள்ளாயிருக்கிறோம், ...” (எஸ்றா 9:3-7).

அந்த நாட்டின் பெண்ணொருத்தியை எஸ்றா கலப்புத் திருமணம் செய்திருந்தார் என்பதாகக் குறிப்பிடுதல் எதுவும் இல்லையென்றாலும், அவர் அந்த சம்பவத்தில் தாமும் குற்றம் இழைத்தது போலவே பேசினார். அவரது பதில்செயலின் ஒரு பகுதியானது இஸ்ரவேலின் இனமனச் சான்றினால் விளக்கப்படுவதாயிருப்பினும், எஸ்றா தம்மை, தாம் வழிநடத்திய மக்களுடன் அடையாளப்படுத்திக் கொண்டார் என்பது தெளிவு. இன்றைய நாட்களில் சபை நடத்துனர்கள் ஊழிய நடத்துனர்களாய் இருப்பதற்கு தாங்கள் வழிநடத்தும் மக்களுடன் தங்களை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

மற்றவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்தல்

மூன்றாவது, சபை நடத்துனர்கள் தங்களின் சொந்த நன்மைகளுக்கு முன்னதாக உறுப்பினர்களின் நலன்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் தங்களையே பிரியப்படுத்திக் கொள்ளும்படியாக நடக்க மாட்டார்கள், ஆனால் கிறிஸ்துவைப் போல் மற்றவர்களுக்குப் பிரியமுண்டாகும்படியாகவே நடந்து கொள்வார்கள் (ரோமர் 15:1-3). “அன்றியும், பலமுள்ளவர்களாகிய நாம் நமக்கே பிரியமாய் நடவாமல், பலவீனருடைய பலவீனங்களைத் தாங்க வேண்டும். நம்மில் ஒவ்வொருவனும் பிறனுடைய பக்திவிருத்திக்கேதுவான நன்மையுண்டாகும்படி அவனுக்குப் பிரியமாய் நடக்கக் கடவன் ...”

வனாந்தரத்தில் இஸ்ரவேலர்கள் பாவம் செய்து, மற்றும் தேவன் அவர்கள் அழித்துப் போடுவதாகப் பயமுறுத்தி, மோசேயைப் பெரியதொரு இனமாக்குவதாகக் கூறிய பிறகு, மோசே தம் வேண்டுகோளில், நடத்துனர்களுக்கு ஒரு முன்னுதாரணத்தை அமைத்தார். அவர், “ஐயோ, இந்த ஜனங்கள் ... மகா பெரிய பாவம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகிலும், தேவரீர் அவர்கள் பாவத்தை மன்னித்தருளுவீரானால் மன்னித்தருளும்; இல்லாவிட்டால் நீர் எழுதின உம்முடைய புஸ்தகத்திலிருந்து என் பேரைக் கிறுக்கிப்போடும்” (யாத். 32:31, 32) என்று வேண்டுகோள் விடுத்தார். அவர்களின் குற்றத்தைத் தம் குற்றமாக எடுத்துக் கொள்ளுதல் என்பது மோசேக்குச் சாத்தியமற்றதாக இருந்தது; தேவன், “எனக்கு விரோதமாய்ப் பாவம் செய்தவன் எவனோ, அவன் பேரை என் புஸ்தகத்திலிருந்து கிறுக்கிப் போடுவேன்” (யாத். 32:33) என்றுரைத்தார். இருந்த போதிலும், தனிப்பட்ட அக்கறைகளைவிடத் தாம் வழிநடத்தியவர்களின் நன்மை அதிகம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்தது என்று மோசே காண்பித்தார் (இ.வ. ரோமர் 9:2, 3).

ஊழிய நடத்துனர்களின் முடிவானது நடத்துனர்களின் முன்னுரிமைகள் அல்லது நடத்துனர்களுக்கு எது நன்மையாயிருக்கும் என்பவற்றின் அடிப்படையில் மாத்திரம் அமைந்ததாயிராமல், மந்தைக்கு எது நல்லதாயிருக்கும் என்பதன் அடிப்படையிலும் அமைந்திருக்கும். அவர்கள்

கூறுகின்ற, செய்கின்ற, மற்றும் முடிவெடுக்கின்ற ஒவ்வொரு விஷயமும் சபையின் நலனில் நோக்கம் கொண்டதாகவே இருக்கும். எடுத்துக் காட்டாக, ஞாயிறு ஆராதனையை காலை 10 மணிக்குத் தொடங்கலாம் என்று மூப்பர்கள் விரும்புகின்றனர், ஆனால் சபையில் உள்ள மற்ற ஒவ்வொருவரும் காலை 9 மணிக்கு ஆராதனையைத் தொடங்க விரும்பு கின்றனர் என்று வைத்துக் கொள்வோம். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில், ஊழிய நடத்துனர்கள் சபையின் நன்மையைக் கருதி, தாங்கள் அந்த நேரத்தைத் தேர்ந்து கொள்ளாதிருப்பினும், காலை 9 மணிக்கு ஆராதனை யைத் தொடங்க ஒப்புக் கொள்வார்கள்.

ஊழியத்தில் முயற்சியை உபயோகித்தல்

நான்காவது, சபை நடத்துனர்கள் நேரம் செலவிட்டு பணியில் முயற்சி செய்கின்றவர்களாக இருக்க வேண்டும்: இது *வேலையாக* உள்ளது! ஒரு வேலைக்காரனின் கடமை, வேலை செய்தலாகும்; அது போலவே, சபையில் உள்ள ஊழிய நடத்துனரின் கடமை என்பதும் வேலை செய்தலாக உள்ளது. பவுல், "கண்காணிப்பை விரும்புகின்றவன் நல்ல *வேலையை* விரும்புகிறான், இது உண்மையான வார்த்தை" (1 தீமோ. 3:1) என்று கூறினார். மூப்பர் "மாபெரும் மரியாதை," "மகாகனம்" அல்லது "கவனிக்கத் தக்க மகிமை" உள்ள பதவியை விரும்புகிறார் என்று பவுல் கூறவில்லை. மூப்பராகப் பணியாற்றுதல் என்பது வேலையை உள்ளடக்குகின்றது!

உண்மையில், மூப்பராக நியமிக்கப்பட்ட ஒரு மனிதர் மகிமையை நாடுபவராகவும், சபைக்கு ஊழியம் செய்ய விருப்பமற்றவராகவும் இருப்பினும் கூட, அவர் அநேகமாக, ஊழிய நடத்துனர் என்ற பணிப் பொறுப்பானது தப்பிக்க இயலாதது என்று கண்டு பிடிப்பார். மூப்பரின் பணிப் பொறுப்பானது சிறிதளவு கனத்துடன் அதிகமான வேலையை (பணியை)க் கொண்டதாகும் என்பதை அவர் கண்டறிவார். "கனம்" என்பதைப் பொறுத்தமட்டில், அவர், உள்ளூர் சபையில் வேலை நன்கு நடைபெற்றால் பிரசங்கியார் புகழப்படுவதையும், வேலைகள் மோச மானால், மூப்பர்கள் குற்றப்படுத்தப் படுவதையும் கண்டறிவார். மனிதர் களிடமிருந்து மகிமையைப் பெறுதலுக்கு மாறாக, தம்முடைய பணியானது மணிக்கணக்கான கூட்டங்கள், தாமதமான இரவுகள், சரீர உழைப்பு, திருப்தியற்ற மற்றும் நம்பிக்கையிழந்த உறுப்பினர்களுடனான அடிக்கடி நிகழும் எதிர்கொள்ளுதல்கள், கனியற்றதென்று உறுதியாய்த் தோன்றும் வீட்டு சந்திப்புகள், பலவீனர் மற்றும் உண்மையற்றவர்களைப் பற்றிய கவலை, மற்றும் மக்கள் மனம் மாறாமையினால் சலிப்பு ஆகியவற்றையே தமது ஊழியம் உள்ளடக்கியுள்ளது என்பதை அவர் காண்பார். *சபையில் நடத்துவத்துவத்திற்கு ஊழியம் தேவைப்படுகின்றது!*

மற்றவர்களுடன் சாந்தமாக நடந்து கொள்ளுதல்

ஐந்தாவது, சபையில் உள்ளவர்களிடத்தில் நடத்துனர்கள் இரக்கமும் சாந்தமுமான வழியில் நடந்து கொள்ள வேண்டும். எந்த ஒரு நடத்துனரும்

ஒரே வேளையில் மற்றவர்களுக்கு ஊழியம் செய்பவராகவும், மற்றும் அவர்களிடத்தில் சகிப்புத்தன்மையற்ற, முரட்டுத்தனமான, இரக்கமற்ற வழியில் செயல்படுகின்றவராகவும் இருக்க முடியாது. சபை நடத்துனர்கள், தாங்கள் ஊழியம் செய்கிறவர்களிடம் இரக்கமற்று நடந்து கொள்வதற்குப் பதிலாக, அப்போஸ்தலரான பவுலிடமிருந்து ஒரு பாடத்தைப் பெற வேண்டும்.

பவுல், கர்த்தருடைய சபையின் (உள்ளூர்) மாபெரும் நடத்துனராக விளங்கினார், மற்றும் அவர்களுக்குக் கட்டளையிடும் உரிமை தமக்கிருந்த தாக அவர் உரிமைகோரினார். அவர்களை அவர் எவ்வாறு வழிநடத்தினார்? அவர் வழக்கமாய்க் கட்டளையிட்டாரா? அவர்களிடத்தில் அவர் கடுமையாக நடந்து கொண்டாரா? நாம் அவரது நிருபத்தை வாசிக்கையில், பொதுவாக அவரது வார்த்தைகள் சாந்தமாய் இருந்ததைக் காண்கின்றோம். அவ்வார்த்தைகள் எழுதப்பட்டவர்களுக்கு நன்மை தருபவைகளாகவே நோக்கம் கொண்டிருந்தன. வேலை செய்யும் ஊழிய நடத்துனர் பற்றிய நல்லதொரு சித்தரிப்புக்கு 1 தெச. 2:5-12ஐக் காணுங்கள்:

> உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறபடி, நாங்கள் ஒருக்காலும் இச்சகமான வசனங்களைச் சொல்லவுமில்லை, பொருளாசையுள்ளவர்களாய் மாயம் பண்ணவுமில்லை; தேவனே சாட்சி. நாங்கள் கிறிஸ்துவின் அப்போஸ்தலராக உங்களுக்குப் பாரமாயிருக்கக் கூடியவர்களானா லும், உங்களிடத்திலாவது, மற்றவர்களிடத்திலாவது, மனுஷரால் வரும் மகிமையை நாங்கள் தேடவில்லை. உங்களிடத்தில் பட்சமாய் நடந்து கொண்டோம்; பால் கொடுக்கிற தாயானவள் தன் பிள்ளை களைக் காப்பாற்றுகிறதுபோல, நாங்கள் உங்கள்மேல் வாஞ்சை யாயிருந்து, தேவனுடைய சுவிசேஷத்தை உங்களுக்குக் கொடுத்தது மல்லாமல், நீங்கள் எங்களுக்குப் பிரியமானவர்களானபடியினாலே, எங்கள் ஜீவனையும் உங்களுக்குக் கொடுக்க மனதாயிருந்தோம். சகோதரரே, நாங்கள் பட்ட பிரயாசமும் வருத்தமும் உங்களுக்கு ஞாபகமாயிருக்கும்; உங்களில் ஒருவனுக்கும் பாரமாயிராதபடிக்கு, இரவும் பகலும் நாங்கள் வேலைசெய்து, தேவனுடைய சுவிசேஷத்தை உங்களிடத்தில் பிரசங்கித்தோம். விசுவாசிகளாகிய உங்களுக்குள்ளே நாங்கள் எவ்வளவு பரிசுத்தமும் நீதியும் பிழையின்மையுமாய் நடந்தோமென்பதற்கு நீங்களும் சாட்சி, தேவனும் சாட்சி. மேலும், தம்முடைய இராஜ்யத்திற்கும் மகிமைக்கும் உங்களை அழைத்த தேவனுக்கு நீங்கள் பாத்திரராய் நடக்க வேண்டுமென்று, தகப்பன் தன் பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லுகிறதுபோல, நாங்கள் உங்களில் ஒவ்வொரு வனுக்கும் புத்தியும் தேறுதலும் எச்சரிப்பும் சொன்னதை அறிந்திருக்கிறீர்கள்.

ஊழிய நடத்துனர்கள், “பால் கொடுக்கும் தாயானவள் தன் சொந்தக் குழந்தையை மென்மையாய்ப் பராமரிக்கின்றது” போல மற்றவர்களிடத்தில் சாந்தமாய் நடந்து கொள்கின்றனர். தங்களால் வழிநடத்தப்படுகின்றவர்கள் தங்களுக்கு மிகவும் பிரியமானவர்களாய் இருப்பதால், அவர்கள் தங்களையே பகிர்ந்து கொள்கின்றனர். தங்கள் பணிகளை நிறைவேற்று

வதற்காக அவர்கள் அவசியம் நேர்ந்தால் இரவும் பகலும் உழைக்கின்றனர். சபைக்கு ஒரு முன்னுதாரணத்தை அமைப்பதற்காக தூய்மையுடனும், நேர்மையுடனும் மற்றும் குற்றமற்ற தன்மையுடனும், நடந்து கொள்கின்றனர். நடத்துவத்துவத்திற்காகத் தங்களை நோக்குபவர் களிடத்தில் அவர்கள், "சொந்தப் பிள்ளைகளிடம் நடந்து கொள்ளும் தந்தை"யைப் போலவே எப்பொழுதும் இரக்கத்துடன் நடந்து கொள்கின்றனர். கிறிஸ்தவர்கள் தேவனுக்குப் பாத்திரராக வாழ்கின்ற வாழ்வில் உதவுவதையே ஊழிய நடத்துனர்கள் தங்கள் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர்.

முன்மாதிரியினால் வழிநடத்துதல்

ஆறாவது, ஊழிய நடத்துனர்கள் முன்மாதிரியினால் வழிநடத்தும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்படுகின்றனர். செல்ல வேண்டிய வழியை மட்டும் மற்றவர்களுக்கு அவர்கள் கூறுவதில்லை; இயேசு செய்தது போலவே, அவர்களுக்கு முன்பாகச் செல்வதினால் அவர்கள் வழிகாண்பிக்கின்றனர். (1 பேது. 5:3ஐக் காணவும்.) சபைக் கட்டிடத்தைச் சுத்தம் செய்வதினால் தன்னுடைய கை அழுக்காகி விடுமளவுக்கு அதிகம் தூய்மையான/நல்லவர், ஐக்கிய விருந்திற்குப் பிறகு பாத்திரங்களைக் கழுவ (இயலாத அளவுக்கு) "ஆவிக்குரிய வகையில்" மிகவும் தூய்மையானவர், அல்லது தேவையில் இருப்பவர்களுக்கு நேரம் ஒதுக்க இயலாத அளவுக்கு "முக்கியமான மக்களுடன்" மும்முரமாய் (செயலில்) ஈடுபட்டுள்ளவர், ஒரு மூப்பராகப் பணியாற்றும்படி கேட்கப்படக் கூடாது. அவர் ஒரு ஊழிய நடத்துனராய் இருப்பதில்லை.

சபை நடத்துனர்கள் தாங்கள் செய்யாதவற்றை, செய்திராதவற்றை மற்றும் விரும்பாதவற்றை உறுப்பினர்கள் செய்யும்படி ஒருக்காலும் கேட்கக் கூடாது! "அந்தக் குன்றினைத் தாக்கி அந்த எதிரியின் இயந்திரத் துப்பாக்கியை எடுத்து வாருங்கள்! இச்செயலின் நல்ல காட்சியைக் காண முடிகின்ற இவ்விடத்தில் நான் இருப்பேன்" என்று கூறும் படைத் தலைவனைப் படைவீரர்கள் பின்பற்றுதல் அரிது. "என்னைப் பின்பற்றி வாருங்கள்! நாம் அந்தத் துப்பாக்கியை எடுக்கப்போகின்றோம்!" என்று கூறும் தலைவனை அவர்கள் பின்பற்றுவார்கள். பழங்காலக் கூற்றொன்று மிகவும் ஏற்புடையதாக உள்ளது: "நீங்கள் அறியாததை (மற்றவர்களுக்கு நீங்கள்) போதிக்க முடியாது; நீங்கள் செல்லாத இடத்துக்கு (மற்றவர்களை நீங்கள்) வழிநடத்த முடியாது."

முடிவுரை

நாம் கூறியுள்ளவற்றில் பெரும்பாலானவற்றை ஒருவேளை, நாம் பின்வருமாறு தொகுத்துரைக்க முடியும்:

சபையில் ஊழியத்தலைவர்கள் என்பவர்கள் ...

... (தமக்கு) ஊழியம் செய்யப்படுவதற்கு மாறாக, (தாம்) ஊழியம் செய்வதை நாடுகின்றனர்.

... புகழ்ச்சி, அதிகாரம் அல்லது கனம் ஆகியவற்றையல்ல, ஆனால் ஊழியத்திற்கான வாய்ப்புக்களையே நாடுகின்றனர்.

... தங்கள் நடத்துவத்துவப் பணிகளில் தாங்கள் சபையின் பயனுக்காக உள்ளனரே தவிர, சபை தங்களுக்காக நிலவுகின்றதில்லை என்பதைப் புரிந்து கொள்கின்றனர்.

... சபைக்கு மேலானவர்களாக அல்ல, சபையின் ஒரு அங்கமாகத் தாங்கள் இருக்கின்றதைப் புரிந்து கொள்கின்றனர்.

... மந்தையைப் பற்றியதை விட தங்களைப் பற்றிக் குறைவான அக்கறையுடன் இருக்கின்றனர்.

... சபைக்கு மிகச் சிறந்தவற்றைச் செய்வதற்கு அன்பினால் தூண்டப்படுகின்றனர்.

... தாங்கள் வழிநடத்துகின்ற மக்களுக்காகத் தங்களையே செலவிட - தங்களையே கொடுக்க, தியாகம் செய்ய - மரணமடையும் நிலை வரையிலும் கூட அவர்களின் பயனுக்காகத் தங்களையே கொடுக்க விருப்பமுள்ளவர்களாய் இருக்கின்றனர்.

... நடத்துவத்துவம் என்பது ஒரு வேலையாய் உள்ளது என்பதை உணர்ந்தறிந்து அதைச் செய்ய காலத்தையும் முயற்சியையும் செலவிடத் தயாராக உள்ளனர்.

... நடத்துவத்துவத்திற்குத் தங்களை நோக்குபவர்களை சாந்தமாய் வழிநடத்துகின்றனர்.

... கூறுதலினால் வழிநடத்துவதற்கு மாறாக, செய்தலினால் அல்லது முன்னுதாரணத்தினால் வழிநடத்துகின்றனர்; தாங்கள் செய்ய விரும்பாதவற்றைத் தங்களைப் பின்பற்றுபவர்கள் செய்யும்படி கேட்க மாட்டார்கள்.

ஊழிய நடத்துவத்துவம் செயல் வலிவுள்ளதாயிருக்கின்றதா? 1991ல் பத்திரிகைத் தலையங்கம் ஒன்று, கட்டாயமாய் படைக்குச் சேர்க்கப்பட்ட ஆட்களைக் கொண்டிருத்தலைக் காட்டிலும், சுயவிருப்பப் படையினராக உள்ள (யாவரையும்) மனிதர்களைக் கொண்டிருத்தல் நல்லது என்று புகழ்ந்தது, கென் அடெல்மேன் என்பவர், பணியாளர்களின் இணை மேலதிகாரிகளின் தலைவரான காலின் பாவெலின் பின்வரும் வார்த்தைகளை மேற்கோள் காட்டினார்:

> *வளைகுடாப் பகுதியில் துருப்புக்களைச் சேர்க்கும் முன்னரே, நமது சேனைகள் நன்கு போராட முடியும் என்று தளபதி. பாவல் அவர்கள் பெருமை பாராட்டினார். அவரைப் பொறுத்தமட்டில், அவர்களை உருப்படுத்துவது என்பதில் வினோதமானது எதுவும் இல்லை: ''தொடங்கத் தகுதியுள்ள மக்களை நீங்கள் கொண்டிருந்தால்; அவர்களுக்கு நீங்கள் நன்கு பயிற்சியளித்திருந்தால்; அவர்களின் ஆயுதங்களுக்கு உதிரிப் பாகங்களை நீங்கள் வழங்கியிருந்தால்; அவர்களை ஒரு குழுவாய்ப் பணியாற்றும்படி நீங்கள் ஏற்படுத்தி யிருந்தால்; ஒவ்வொரு குழுவுக்கும் அவர்களைக் குறித்தும் அவர்களின் குடும்பங்களைக் குறித்தும் அக்கறை கொள்ளுகின்ற NCO மற்றும் அலுவலர் தலைவர்களை அளித்திருந்தால்; மற்றும் அமெரிக்க மக்கள்*

தங்கள் மீது நம்பிக்கை கொண்டுள்ளதை அவர்கள் நம்பினால் - இந்தப் பையன்கள் உங்களுக்காக எதை வேண்டுமானாலும் செய்வார்கள்.”[2]

தளபதி பாவெலின் மேற்கோளில் சில வார்த்தைகளை நாம் மாற்றினால், அது கிறிஸ்தவச் சூழலுக்கு மிக நன்றாகப் பொருந்தி வருகின்றது: சபையை வழிநடத்துகின்றவர்கள், தாங்கள் தகுதியுள்ள மக்களை வழிநடத்து கின்றோம் என்பதை யூகித்தால், அவர்கள் சாத்தியமான அளவுக்கு மிகச் சிறந்த பயிற்சியளித்தால், அவர்கள் ஊழியத்திற்குத் தேவையான கருவி களை அளித்தால், அவர்கள் உறுப்பினர்கள் மீதும் அவர்களின் குடும்பங்கள் மீதும் அக்கறை காண்பித்தால், மற்றும் அவர்கள் கிறிஸ்தவர்களை அவர்கள் ஊழியம் செய்வதற்கான காரணத்தை நம்பச் செய்தால் - கிறிஸ்துவினி மித்தம் செய்யும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளப்படும் எதையும் சபை செய்யும்!

குறிப்புகள்:

[1]*முன்னொரு பாடத்தில் “மூப்பர்கள் எவ்வாறு வழிநடத்துகின்றனர்?” என்ற உட்தலைப்பில் கூறப்பட்டுள்ளவைகளும், ஊழியத் தலைவராய் இருத்தல் என்பது அர்த்தப்படுத்துவது என்ன என்பதைப் புரிந்து கொள்ள நமக்கு உதவும்.* [2]“Volunteer Forces Strengthen U.S.,” *The Tennessean*, Feb. 5, 1991, 7A.